

La damisel·la

Un relat de: [rautor](#)

Es deia Elisenda. Filla d'un ric prohom, havia estat educada per a l'alta societat. Solia sortir de passeig sempre escortada per la donzella, una noia barcelonina. Ambdues, parsimonioses, acostumaven a caminar sota les moreres de la carretera tot fent rodolar airovement les seves ombrel·les de seda. Les tardes d'estiu, a l'hora del te, es delectava amb els nocturns de Chopin que interpretava de memòria al piano. Oportunament els pares li havien triat un promès de bona família, un bon partit, però en realitat va resultar ser un poca-solta. De fet, anava enamorada d'un seminarista amb qui compartia assajos, ella al piano i ell al violoncel. Aquest, però, només la veia com una ànima pecadora que calia redimir. A més, un bon dia va desaparèixer del poble en anar-se'n a estudiar a Roma. Aleshores, es va decidir a romandre soltera de per vida.

Recordo, emocionat encara, el primer dia que cantà a l'església, la seva veu exquisida, delicada i sensual. Era a la missa del gall, acompanyada al cello pel seu enamorat. *En veure despuntar...* Tothom aixecà la mirada. El temple restà mut i quiet. En acabar i enmig del silenci que persistia, es va asseure amb elegància al seu reclinatori. Tot d'un plegat esclatà un aplaudiment efusiu, entusiasta. Fins i tot per part del celebrant que, en adonar-se'n, s'aturà ruboritzat. La jove s'aixecà de continent i saludà com una diva.

El nadal vinent el temple s'omplí de gom a gom. La notícia s'havia propalat per tot arreu. I així un nadal rere un altre fins que desaparegué el seu company. Ella, llavors, deixà de cantar, en públic i en privat.

Passaren els anys i, gran ja, es comportava com si el temps s'hagués aturat. Seguí passejant-se vestida com abans tot fent rodolar l'ombrel·la de seda. Qui més qui menys pensà que havia perdut el seny. Fins que va morir.

Més tard, corregué la brama que cada nit de nadal se la sentia cantar al cementiri, però aviat la idea fou tinguda per absurda. Mes jo us puc ben assegurar que no era cap invenció. Feia temps que dormia la nit eterna just al costat de la seva tomba.